

[Arne Bjerregaard.]

ligheder, som de nødvendige EF- og internationale aftaler levner os. Disse aftaler er nødvendige; vi vil ikke fra vort partis side gå med dem, der siger, at de stærke skal have lov til, havde jeg nær sagt, at fiske uhæmmet løs. Jeg ved ikke, om det er af hensyn til os selv, for vi bliver i al fald de svage, hvis det er sådan, at der skal være kræfternes frie spil på havet. Vi ønsker aftaler både selvfølgelig inden for EF og internationale aftaler. Vi ønsker selvfølgelig så positive aftaler som muligt for vort lands vedkommende. Vi skal heller ikke her være med til at harcelere over, at regeringen ikke har ført forhandlingerne så godt, som det kunne lade sig gøre, for det har vi overhovedet ingen mulighed for at dømme om, og jeg synes, at vi i stedet for skulle være med til at bakke regeringen op til at føre forhandlingerne videre og give den støtte – også moralsk støtte – til at gøre det måske endnu bedre, end det er gjort. Men jeg kan da ikke se, at vi opnår noget som helst ved at harcelere over, at regeringen skulle være specielt dårlig til at føre disse forhandlinger. Så må man i al fald have så megen selvtillid, at man tror, man selv kunne have gjort det bedre, og jeg vil i al fald ikke stå her og påstå, at jeg kunne have ført forhandlingerne bedre, end de er ført.

Vi vil altså ikke være med til at harcelere over det, som er nået på dette område, men det må selvfølgelig heller ikke bevirke, at regeringen og dens embedsmænd falder i søvn og tænker: nu er alt såre godt, for det er det så sandelig ikke.

Nu vel, fiskerierhvervets muligheder i dag afhænger af disse aftaler, men de afhænger også af, om man har politisk vilje til at ofre noget i en overgangsperiode. Derfor har vi også, som ministeren nævnte det, medvirket i augustforliget og senest i februarforliget til at fremme forsøg på at frasortere konsumfisk fra de forkætrede industrifiskefangster.

Jeg vil i denne forbindelse lige gentage, at jeg ikke forstår hetzen imod industrifisken. Det er mere hensynsfuldt at fange disse fisk, når det gælder den proteinmæssige udnyttelse af de nuværende ressourcer i havet. Men fangst af konsumfisk er, som jeg tidligere har sagt ved en anden lejlighed, selvfølgelig mere æstetisk og mere kulinarisk velbehagelig fangst end af den industrifisk, som i øvrigt ville kunne hjembringe en større proteinmængde fra havet. Disse såkaldte spiseegnede eller konsumeegnede

fisk, hvad man nu vil kalde dem, er næsten alle et af de sidste led i fødekæden, og derfor giver de en meget lille proteinmængde af den oprindelige proteinmængde, hvorimod en sperling, som er et af de første led i kæden, vil kunne give betydelig større proteinmængde.

Men det er selvfølgelig et spørgsmål, som har valutarisk interesse: konsumfisken er valutarisk bedre for Danmark at fange end industrifisken, derom er der ingen tvivl. Vil man se det ud fra en nationaløkonomisk interesse, skal vi satse på konsumfisk. Vil man se det ud fra en global interesse, en fødebehovsinteresse, skulle man nok revidere sin opfattelse med hensyn til fiskefangst, og hvad der er odidiøst og seriøst med hensyn til fangst af fiskearter.

Imidlertid er hovedspørgsmålet jo beskæftigelsen inden for fiskeriet, og dér kan jeg sige, at kristeligt folkeparti kun kan have samme interesse som SF med hensyn til at undersøge mulighederne for at fremme beskæftigelsen inden for dette erhverv. Men jeg må gentage, at vi ikke kan indse, at man i øjeblikket – og det har fiskeriministeren jo også klart bevist – skulle kunne pege på nogen muligheder for beskæftigelsesmæssig udvidelse inden for dette erhverv, fordi man i dette samfund overhovedet ikke har nogen målsætning om fremtidens fiskeri. Først når vi har en sådan, er det muligt at pege på, hvor stor beskæftigelsen inden for dette område kan være i fremtiden.

Man kunne også ønske, at fiskerierhvervets egne organisationer ville komme ud af deres indelukkethed og være med til at skabe gunstige forudsætninger for en heldig fiskeripolitik i fremtiden. Det må da være rimeligt, at erhvervet selv og dets organisationer virkelig anstrenger sig for at give os tilstrækkelige oplysninger, men jeg synes, erhvervet har været særdeles tilbageholdende både med at konsultere politikerne og med at give udtryk for, hvad der i grunden rører sig i fiskerierhvervet, og hvilke muligheder der er inden for dette erhverv. Det mener jeg må være en forudsætning for, at vi kan udforme en heldig politik.

Selvfølgelig var det ikke af vejen, om fiskeriministeren her havde fremlagt sine visioner med hensyn til fremtidens politik, og derfor vil jeg sluttelig spørge fiskeriministeren, hvilke ideer ministeren i grunden har om fiskeripolitikken i fremtiden, og hermed mener jeg ikke bare en status, som vi har fået. For at pensionere, begrænse og ophugge, som vi har hørt den socialdemokratiske ordfører foreslå, kan